

זאת התורה לעולה ולמנוזה ולזוטאת ולאשם ולמילואים ולזבוז השלמים

כ"י: זאת התורה. הוקפו כולן זה לזה ללמוד זה על זה (זבחים כ"ז ע"ב)

זאת התורה. כוליה קרא יתירא הוא דהא בכל חד זאפי נפשיה כתיב זאת תורת העולה זאת תורת החטאת כו' אללא לזקא הוא

לאתא: (מנחות פ"ב ע"ב, כתי")

במתניתא תנא משמיה דר"ע	אמר שמואל משום ר' אליעזר	
	מה עולה טעונה כלי אף כל טעון כלי הכוונה לסכין, ולמדים מהעקידה	עולה
מה מנחה מקדשת בבלוע אף כל מקדשת בבלוע ואיצטריך למכתב בחטאת ואיצטריך למכתב במנחה דאי כתב רחמנא במנחה משום דרכיכא בלעה אבל חטאת אימא לא ואי כתב רחמנא בחטאת משום דבשר אגב דשמן קדיר אבל מנחה אימא לא צריכא	מה מנחה אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה אף כל אין נאכלין אלא לזכרי כהונה ומלמד על שלמי עצרת, שכן בחטאת ואשם כתוב בגופו; אבל מחטאת א"ל ללמוד לשלמי עצרת, שכן ק"ק. (כ"י זבחים) ויש תנאים שלמדו זאת מהריבוי בפרשת שלח (ומסתבר שהריבוי שתנאים אלו למדו מ-מנחה הוא כמו בברייתא השניה. א.מ.)	מנחה
<u>מה חטאת אינה באה אלא מן החולין וביום ובידו הימנית אף כל אינו בא אלא מן החולין וביום ובידו הימנית</u> וחטאת גופה מנלן? א"ר חסדא דאמר קרא {ויקרא טז-ו} והקריב אהרן את פך הזטאת אשר לו משלו ולא משל מעשר ביום - {ויקרא ז-לח} מביום צוותו נפקא?! כדי נסבה בידו הימנית - מדרבה בר בר חנה נפקא, דאמר רבה בר בר חנה אמר ריש לקיש כל מקום שנאמר אצבע וכהונה אינו אלא ימין?! כדי נסבה זבחים: ואב"א סבר לה כר"ש שדוקא אצבע היא בימין, אבל כהונה – בעיא אצבע.	מה חטאת מקדשה בבלוע אף כל מקדשה בבלוע כ"י זבחים: ודוקא חטאת מלמדת זאת, אבל ממנחה א"ל ללמוד שכן כתיבא. ור' אליעזר למד מפסח שקרבנות באים מן החולין, ודנין אפשר משאי אפשר.	חטאת
מה אשם עצמותיו מותרין אף כל עצמותיו מותרין כ"י זבחים: אף כל. אפי' עולה; ומיזעי לי הא נמי מחטאת הוה מזי יליף? ונראה בעיני דמ"לו יהיה יתירא נפקא ליה זאשם, דכתיב ציה "לכהן אשר יכפר צו לו יהיה":	מה אשם אין שפיר ושליא קדוש בו אף כל אין שפיר ושליא קדוש בו קסבר ולדות קדשים בהוייתן הן קדושים ודנין אפשר משאי אפשר	אשם
	מה מלואים מותריהן בשריפה ואין בעלי חיים מותריהן בשריפה אף כל מותריהן בשריפה ואין בעלי חיים מותריהן בשריפה	מלואים
	מה שלמים מפגלין ומתפגלין אף כל מפגלין ומתפגלין	שלמים

ואילו רבא, בזבחים כ"ח ע"ב, למד את הדין ש"מה שלמים מפגלים ומתפגלין – אף כל מפגלין ומתפגלין" מ'קרא אריכא' שבפרשת צו. בניגוד לשמואל, שלמד את 'קרא אריכא' לחוץ לזמנו, ואת קדושים תהיו – לחוץ למקומו, ע"ש הסברים שונים – למד רבא את 'כולהו' הלכות רבות מ'קרא אריכא', ואחת מהן היא זו.
וכתב שם רש"י:

מצער זבח שלמיו. הקיץ זבחים לשלמים(*) מה שלמים יש בהן מפגלין ויש בהם מתפגלין שהם הו"א המפגל והצער והאימורין המתפגלין: אף כל. איש בו מפגלין ומתפגלין פיגול נוהג בו ילאו מנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים שהם מתיירין את עצמם ואין בהם שירים להתפגל מחמת עבודות מתייריהם שאין פיגול נוהג בהן:
(*) לפי דברי רש"י אלו – יש לגרוס אצלנו "זבח השלמים".

מ"שלמים" מצאנו דרשות נוספות (אולי צריך לומר "דרשות אחרות", בעקבות דברי רבא אלו?)

• רב אשי בדף ז' ע"ב

ואשכחן זביחה (שפסח פסול שלא לשמו) שאר עבודות מנלן? הואיל וגלי גלי. רב אשי אמר הואיל וגלי גלי לא אמרינן, אלא [עבודות] מנלן דכתיב {ויקרא ז-לז} זאת התורה לעולה ולמנחה וגו' ותניא {ויקרא ז-לח} ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם זה בכור ומעשר ופסח (רש"י: ולקשינן סמוכין ציוס לוותו להקריב את קרבניהם לרבות קרבנות שלא הוזכרו במקרא צענין שלמעלה): הקישו הכתוב לשלמים מה שלמים בין שינוי קודש בין שינוי בעלים למצוה - אף כל בין שינוי קודש בין שינוי בעלים למצוה, וכשלמים מה שלמים בין זביחה בין שאר עבודות לא חלקת בהן למצוה - אף פסח לא תחלוק בו בין זביחה לשאר עבודות לעכב.

• ועוד דרשה דומה, דומני שמאוחרת יותר, בדף ד' ע"ב:

אשכחן שלמים, שאר כל קדשים מנלן? ... אלא אמר קרא {ויקרא ז-לז} "זאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים" היקישן הכתוב לשלמים מה שלמים בין שינוי קודש בין שינוי בעלים בעינן לשמה - אף כל בין שינוי קודש בין שינוי בעלים בעינן לשמה.